

תּוֹלְדוֹת

TOLDOT/GENERATIONS
Bereshith/Genesis 25:19-28:9

The name of our parasha, "Toldot" (תּוֹלְדוֹת), is an interesting word in Hebrew. We like to simply translate it as "generations," or the "offspring" of. However, that translation does not always fit the context. The first time the word appears is in the creation story:

Bereshith/Genesis 2:4 These are the generations (תּוֹלְדוֹת) of the heavens and of the earth when they were created, in the day that יהוה Elohim made the earth and the heavens

What then are the "offspring" of the "heavens and the earth?" TWOT (Theological Book of the Old Testament) gives the meaning of "toldot" to be "the events that followed the establishment of heaven and earth. Thus, the verse is correctly placed as introducing the detailed account of the creation and fall of man." The gist of "toldot" is to take us into the future. To give us a glimpse of not only where we came from, but what sort of generational characteristics will be part of our future. We also saw "toldot" open the parashat Noach:

Bereshith 6:9 This is the genealogy (תּוֹלְדוֹת) of Noach. Noach was a just man, perfect in his generations. Noach walked with Elohim.

Following the word translated as "genealogy," rather than immediately naming his children, Noach's character traits are listed. This is the "toldot of Noach" – he was "just, perfect, and he walked with Elohim." The story then that follows will be Noach's expanded "toldot," his legacy. He did not cave in to the temptations of his environment. He was faithful in the midst of a wicked generation. Skipping past this week's parasha, we find another "toldot" not followed by a listing of descendants:

Bereshith 37:2 These are the generations (תּוֹלְדוֹת) of Ya'acov. Yosef, *being* seventeen years old, was feeding the flock with his brethren; and the lad *was* with the sons of Bilhah, and with the sons of Zilpah, his father's wives: and Yosef brought unto his father their evil report.

"The generations (תּוֹלְדוֹת) of Ya'acov. Yosef..." What's the significance of "generations" (תּוֹלְדוֹת) here? It means that "Ya'acov's" life was wrapped up in his son, "Yosef." Therefore, when Yosef was taken away from him, his life sunk into one of bitterness and grief:

Bereshith 37:35 And all his sons and all his daughters arose to comfort him; but he refused to be comforted, and he said, "For I shall go down into the grave to my son in mourning." Thus, his father wept for him.

תּוֹלְדוֹת

TOLDOT/GENERATIONS
Bereshith/Genesis 25:19-28:9

De naam van onze parasha, "Toldot" (תּוֹלְדוֹת), is een interessant woord in het Hebreeuws. We vertalen het eenvoudigweg als "generaties" of de "nakomelingen" van. Die vertaling past echter niet altijd in de context. Het woord duikt voor het eerst op in het scheppingsverhaal:

Bereshith/Gen. 2: 4 Dit zijn de generaties (תּוֹלְדוֹת) van de hemelen en van de aarde toen ze werden geschapen, ten dage dat de HEERE Elohim de aarde en de hemelen maakte

Wat zijn dan de "nakomelingen" van de "hemelen en de aarde?" TWOT (Theologisch Woordenboek van het Oude Testament) geeft voor "toldot" als betekenis "de gebeurtenissen die volgden op de oprichting van hemel en aarde. Het vers is dus correct geplaatst om de gedetailleerde beschrijving van de schepping en val van de mens te introduceren. "De essentie van "toldot" is om ons naar de toekomst te brengen. Om ons een glimp te geven van niet alleen waar we vandaan kwamen, maar ook van welk soort generatiekenmerken onze toekomst zal vertonen. We zagen "Toldot" ook de parashat Noach openen:

Bereshith 6: 9 Dit is de stamboom (תּוֹלְדוֹת) van Noach. Noach was een rechtvaardig man, perfect in zijn generaties. Noach wandelde met Elohim.

Na het woord dat als "stamboom" is vertaald, worden niet meteen zijn kinderen genoemd, maar Noach's karaktereigenschappen. Dit is de "toldot van Noach" - hij was "rechtvaardig, perfect, en hij wandelde met Elohim." Het volgende verhaal zal Noach's uitgebreide "toldot" zijn, zijn erfenis. Hij gaf niet toe aan de verleidingen van zijn omgeving. Te midden van een goddeloze generatie was hij getrouwd. Als we de parasha van deze week overslaan, vinden we nog een "toldot" zonder een lijst van afstammelingen:

Bereshith 37: 2 Dit zijn de generaties (תּוֹלְדוֹת) van Ya'acov. Jozef, die zeventien jaar oud was, voedde de kudde met zijn broeders; en de knaap was met de zonen van Bilha en met de zonen van Zilpa, de vrouwen van zijn vader; en Jozef bracht zijn vader een slecht verslag van hen.

"De generaties (תּוֹלְדוֹת) van Ya'acov. Jozef ... "Wat is hier de betekenis van "generaties" (תּוֹלְדוֹת)? Het betekent dat "Ya'acov's" leven in zijn zoon "Jozef" was verpakt. Daarom zonk zijn leven weg in bitterheid en verdriet, toen Jozef van hem werd weggenomen:

Bereshith 37:35 En al zijn zonen en al zijn dochters stonden op om hem te troosten; maar hij weigerde zich te laten troosten, en hij zei: "Want ik zal rouwend in het graf naar mijn zoon afdalen." Zo weende zijn vader voor hem.

Now returning to this week's parasha:

Bereshith 25:19 This is the genealogy (תולדות) of Yitzchak, Avraham's son. Avraham begot Yitzchak.

What follows the "genealogy (תולדות) of Yitzchak" is not a listing of his sons, but rather a description of who he is. "Yitzchak" is first and foremost – "Avraham's son." This attribute is his physical and spiritual legacy. He is to be remembered as the "son of Avraham" because he did what Avraham did. His life, his "genealogy" reflected the fact that he was his father's son. Yeshua expects this to also be our testimony as spiritual children of Avraham:

John 8:39 They answered and said to Him, "Avraham is our father." Yeshua said to them, "If you were Avraham's children, you would do the works of Avraham."

The writer of the book of Hebrews also agrees:

Romans 4:12 and the father of circumcision to those who not only *are* of the circumcision, but who also walk in the steps of the faith which our father Avraham had while still uncircumcised.

It is true that in many ways "Yitzchak walked in the footsteps of his father, Avraham." One thing that they shared was to be the heir of the covenant promises and yet to have a barren wife. What can we learn from how Yitzchak handled this trial?

Bereshith 25:21 Now Yitzchak pleaded with יהוה for his wife, because she *was* barren; and יהוה granted his plea, and Rivkah his wife conceived.

Does יהוה use "prayer" as a way to encourage man to participate in the fulfillment of prophecy? Prophecy is not just given for us to marvel at the greatness of the Creator. The Almighty reveals to His chosen ones His plans on earth in order for man to connect with Him in faith and in believing prayer. Daniel is our example as he entered into prayer and fasting when he understood that the time had come for the fulfillment of a prophecy:

Daniel 9:2 in the first year of his reign I, Daniel, understood by the books the number of the years specified by the word of יהוה through Jeremiah the prophet, that He would accomplish seventy years in the desolations of Jerusalem. 3 Then I set my face toward Adonai Elohim to make request by prayer and supplications, with fasting, sackcloth, and ashes.

Were either Daniel or Yitzchak praying for their own self interests? No, they understood that the prophecies were the will of יהוה. Their plea was that the will of our

Nu terug naar de parasha van deze week:

Bereshith 25:19 Dit is de stamboom (תולדות) van Yitzchak, de zoon van Avraham. Avraham verwekte Yitzchak.

Wat op de "stamboom (תולדות) van Yitzchak" volgt, is geen opsomming van zijn zonen, maar eerder een beschrijving van wie hij is. "Yitzchak" is in de eerste plaats - "Avraham's zoon." Dit kenmerk is zijn fysiek en geestelijk nalatenschap. Hij moet herinnerd worden als de "zoon van Avraham" omdat hij deed wat Avraham deed. Zijn leven, zijn "stamboom" weerspiegelde het feit dat hij de zoon van zijn vader was. Yeshua verwacht dat dit ook ons getuigenis zal zijn als geestelijke kinderen van Avraham:

Joh. 8:39 Zij antwoordden en zeiden tot Hem: "Avraham is onze vader". Yeshua zei tegen hen: "Als u Avraham's kinderen zou zijn, zou u de werken van Avraham doen."

De schrijver van het boek Romeinen is het er ook mee eens:

Romeinen 4:12 en de vader van de besnijdenis voor degenen die niet alleen van de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen van het geloof dat onze vader Avraham had toen hij nog steeds onbesneden was.

Het is waar dat Yitzchak in veel opzichten in de voetstappen van zijn vader Avraham liep. Eén ding dat zij deelden was erfgenaam zijn van de verbondsbeloften en toch een onvruchtbare vrouw hebben. Wat kunnen we leren van hoe Yitzchak met deze beproeving omging?

Bereshith 25:21 En Yitzchak pleitte bij de HEERE voor zijn vrouw, omdat zij onvruchtbaar was; en de HEERE was zijn pleidooi genegen, en Rivkah, zijn vrouw, werd zwanger.

Gebruikt de HEERE "gebed" als een manier om de mens aan te moedigen deel te nemen aan de vervulling van de profetie? Profetie is ons niet alleen maar gegeven om ons te vergapen aan de grootsheid van de Schepper. Aan Zijn uitverkorenen onthult de Almachtige Zijn plannen op aarde zodat de mens zich met Hem kan verbinden in geloof en in gelovig gebed. Daniël is ons voorbeeld toen hij ging bidden en vasten toen hij begreep dat de tijd rijp was voor de vervulling van een profetie:

Daniël 9: 2 In het eerste jaar van zijn regering begreep ik, Daniel, in de boeken het aantal jaren dat het woord van de HEERE via de profeet Jeremia bepaalde, dat Hij zeventig jaar zou realiseren in de verwoestingen van Jeruzalem. 3 Toen stelde ik mijn aangezicht in de richting van Adonai Elohim om een verzoek in te dienen door gebed en smekingen, met vasten, zak en as.

Waren Daniel of Yitzchak voor hun eigen belang aan het bidden? Nee, ze begrepen dat de profetieën de wil van de HEERE waren. Hun pleidooi was dat de wil van onze

Heavenly Father would be successful on the earth. As Yeshua prayed...

Luke 22:42 ... not My will, but Yours, be done."

Yitzchak believed יהוה would continue in the covenant promises given to Avraham, his father:

Romans 4:20 He did not waver at the promise of Yah through unbelief, but was strengthened in faith, giving glory to Yah, 21 and being fully convinced that what He had promised He was also able to perform.

Changing directions now, there is a lot of drama in this parasha about the issue of the "birthright." The Torah informs us that Esav cared little about the "birthright":

Bereshith 25:34 And Ya'acov gave Esav bread and stew of lentils; then he ate and drank, arose, and went his way. Thus, Esav despised his birthright.

The writer of Hebrews for this reason calls Esav "a fornicator or a profane person":

Hebrews 12:15 looking carefully lest anyone fall short of the grace of Yah; lest any root of bitterness springing up cause trouble, and by this many become defiled; 16 lest there be any fornicator or profane person like Esav, who for one morsel of food sold his birthright. 17 For you know that afterward, when he wanted to inherit the blessing, he was rejected, for he found no place for repentance, though he sought it diligently with tears.

What does it mean to receive the rights of the firstborn? Cathy Helms (Parashat Toldot) in her commentary writes:

In the days of the patriarchs, when a man died, the eldest son inherited a *double portion* of the father's wealth along with the responsibility to care for the extended family.

The role of patriarch was a complex responsibility that was not only time-consuming, but could be dangerous, as well as thankless. (Recall Abraham and Lot.) The elder brother was responsible to negotiate on behalf of the family, mediate family disputes, counsel family members, rescue them from debt and danger, return them to the flock and employ them himself if need be. The ultimate goal was to teach him how to prosper in all areas and teach others likewise. This is the idea of true discipleship. But by far the most important aspect of this role was the responsibility to be the family priest, to intercede for each family member and to offer sacrifices on their behalf.

hemelse Vader succesvol zou zijn op aarde. Zoals Yeshua bad ...

Lukas 22:42 ... niet mijn wil, maar de uwe, geschiedde. "

Yitzchak geloofde dat de HEERE in de verbondsbeloften zou doorgaan welke aan Avraham, zijn vader, waren gegeven:

Romeinen 4:20 Hij twijfelde niet aan de belofte van Yah door ongeloof, maar werd versterkt in geloof; hij gaf Yah glorie 21, en hij was er volledig van overtuigd dat Hij ook in staat was om te doen wat had beloofd.

Nu even wat anders; er is in deze parasha nogal wat te doen over de kwestie van het "geboorterecht". De Tora deelt ons mee dat Esav weinig om het "geboorterecht" gaf:

Bereshith 25:34 En Ya'acov gaf Esav brood en een stoofschotel van linzen; toen at en dronk hij, stond op en ging zijns weegs. Zo verachtte Esav zijn geboorterecht.

De schrijver van Hebréeërs noemt om deze reden Esav "een overspelig of een profaan iemand":

Hebréeën 12:15, zorgvuldig oplettend dat niemand tekort schiet in de genade van Yah; opdat geen enkele wortel van bitterheid opspringt die problemen veroorzaakt, en velen daardoor verontreinigd raken; 16 opdat er geen overspelige of profane zoals Esav zou zijn, die voor wat voedsel zijn geboorterecht verkocht. 17 Want u weet dat hij later, toen hij de zegening wilde erven, werd verworpen, want hij vond geen plaats voor berouw, hoewel hij het ijverig zocht met tranen.

Wat betekent het om de rechten van de eerstgeborenen te ontvangen? Cathy Helms (Parashat Toldot) schrijft in haar commentaar:

Als een man in de tijd van de aartsvaders stierf, erfde de oudste zoon een dubbel deel van de rijkdom van de vader plus de verantwoordelijkheid om voor de hele familie te zorgen.

De rol van patriarch was een complexe verantwoordelijkheid die niet alleen tijdrovend was, maar ook gevaarlijk en ondankbaar kon zijn. (Denk aan Abraham en Lot.) De oudere broer was verantwoordelijk om namens het gezin te onderhandelen, familiegeschillen te bemiddelen, gezinsleden te begeleiden, hen te redden van schulden en gevaar, hen terug te brengen naar de kudde en ze zelf in dienst te nemen als dat nodig mocht zijn. Het uiteindelijke doel was hem te leren op alle gebieden voorspoedig te zijn en zo ook anderen te leren. Dat is echt discipelschap. Maar verreweg het belangrijkste aspect van deze rol was de verantwoordelijkheid om de priester van de familie te zijn, tussen te komen voor elk gezinslid en

Yeshua, our High Priest, is the preeminent Elder Brother.

But Esau had no intention of pouring himself out for the family and that fact was undoubtedly made quite clear, at least to Rebecca.

The firstborn represented the future hope of the family and the preservation of its name. All of the sons of a family were to receive an equal share of the inheritance, but the firstborn son received a double portion. This is the blessing of the firstborn as the birthright blessing. Even if a father had multiple wives, his first son was to be acknowledged as the firstborn:

Devarim/Deuteronomy 21:17 "But he shall acknowledge the son of the unloved wife *as the firstborn by giving him a double portion* of all that he has, for he *is* the beginning of his strength; the right of the firstborn *is* his.

So, if this Torah commandment was known to the patriarchs, why was it never followed? Avraham's firstborn, Ishmael, did not receive the blessing. Instead, Yitzchak, the son born through Sarah received the blessing. Yitzchak's firstborn son, Esav, did not receive the blessing. Instead, Ya'acov received the blessing. Ya'acov's firstborn son, Reuven, did not receive the blessing. Instead, Yosef received the blessing. Yosef's firstborn son, Manasseh, did not receive the blessing. Instead, Ephraim received the blessing from the hand of Ya'acov. And still further, when the tribes were numbered, יהוה declared the Levites to be the firstborn of Israel. Why was the law of the physical firstborn never followed by the patriarchs? The writer of Romans answers this question:

Romans 9:6 But it is not that the word of Elohim has taken no effect. For they *are* not all Israel who *are* of Israel, *7* nor *are* they all children because they are the seed of Avraham; but, "In Yitzchak your seed shall be called." *8* That is, those who *are* the children of the flesh, these *are* not the children of Yah; but the children of the promise are counted as the seed.

יהוה knows the heart and His covenant promises were passed on through those whose greatest desire was not the world, but to draw near to Him. The physical seed must be combined with the spiritual seed. Believers are not to be like Esav. As Israel, our Father's firstborn, we must not despise our birthright, our destiny, and our inheritance. Consider the following verses and their ramification:

Shemot/Exodus 4:22 ... 'Thus says יהוה : "Israel *is* My son, My firstborn.

Galatians 3:29 And if you *are* Messiah's, then you are

offers voor hen te brengen. Yeshua, onze Hoge Priester, is de vooraanstaande Oudere Broer.

Maar Esau was niet van plan zichzelf voor de familie weg te schenken en dat werd ongetwijfeld heel duidelijk, althans voor Rebecca.

De eerstgeborene vertegenwoordigde de toekomstige hoop van de familie en het behoud van zijn naam. Alle zonen van een familie zouden een gelijk deel van de erfenis ontvangen, maar de eerstgeborene zoon ontving een dubbele portie. Dit is de zegening van de eerstgeborene, gekend als de geboorterechtzegening. Zelfs als een vader meerdere vrouwen had, moest zijn eerste zoon als de eerstgeborene worden erkend:

Devarim/Deuteronomium 21:17 "Maar hij zal de zoon van de onbeminde vrouw erkennen als de eerstgeborene door hem een dubbele portie te geven van alles wat hij heeft, want hij is het begin van zijn kracht, het recht van de eerstgeborene is voor hem.

Als dit Torah gebod bekend was bij de patriarchen, waarom werd het dan nooit gevolgd? Avraham's eerstgeborene, Ismaël, ontving de zegen niet. In plaats daarvan ontving Yitzchak, de zoon die via Sara was geboren, de zegening. De eerstgeborene zoon van Yitzchak, Esav, ontving de zegen niet. In plaats daarvan ontving Ya'acov de zegening. De eerstgeborene zoon van Ya'acov, Reuven (Ruben), ontving de zegen niet. In plaats daarvan ontving Jozef de zegening. De eerstgeborene zoon van Jozef, Manasse, ontving de zegen niet. In plaats daarvan ontving Efraim de zegening van de hand van Ya'acov. En nog verder, toen de stammen werden geteld, verklaarde de HEERE de Levieten tot eerstgeborene van Israël. Waarom werd de wet van de fysieke eerstgeborene nooit door de patriarchen gevolgd? De schrijver van Romeinen beantwoordt deze vraag:

Romeinen 9: 6 Maar het is niet dat het woord van Elohim geen effect heeft gehad. Want zij *zijn* niet allen Israël die van Israël *zijn*, *7* noch *zijn* zij allen kinderen omdat zij het zaad van Avraham zijn; maar: "In Yitzchak zal uw zaad worden genoemd." *8* D.w.z. degenen die kinderen van het vlees *zijn*; deze *zijn* niet de kinderen van Yah; maar de kinderen van de belofte worden als het zaad gerekend.

De HEERE kent het hart en zijn verbondsbeloften werden doorgegeven aan diegenen wiens grootste begeerte niet de wereld was, maar om tot Hem te naderen. Het fysieke zaad moet worden gecombineerd met het spirituele zaad. Gelovigen moeten niet zijn zoals Esav. Als Israël, de eerstgeborene van onze Vader, mogen we ons geboorterecht, bestemming en erfenis niet verachten. Denk na over de volgende verzen en hun implicatie:

Shemot/Exodus 4:22 ... 'Aldus zegt de HEERE: "Israël *is* mijn zoon, Mijn eerstgeborene.

Galaten 3:29 En als u van de Messias bent, dan bent u

Avraham's seed, and heirs according to the promise.
Jeremiah 31:9 ... For I am a Father to Israel, And Ephraim is My firstborn.

Daniel Rendelman writes:

As a physical descendant of Avinu Avraham (Father Abraham) you are Isra'el. As a believer in Messiah you are Isra'el. Don't be mistaken and don't be talked out of it. You are Isra'el. You are YHWH's firstborn (*bikhor*) and you are YHWH's special possession that is destined to inherit family leadership, serve as ruler, and minister as a priest.

Devarim/Deuteronomy 7:6 "For you are a holy people to YHWH your Elohim; YHWH your Elohim has chosen you to be a people for Himself, a special treasure above all the peoples on the face of the earth.

We must not lose interest in the privilege of being YHWH's *bikhor* and we must not fall into the sin of Esav who despised his birthright. Esav did not esteem the honor of being the son of Elohim. What about you? The sin of despising the birthright can manifest in many ways. Just think about these few areas...do you ever think that YHWH's Torah is too hard to follow or too big of a burden? Do you have any antisemitism hidden inside of you? Have you accepted Israel as your identity? Have you dealt with the false teaching that says the church has replaced Israel? Do you live out your heritage and culture of Israel, or are you scared of what others may think or say about you? Do you ever feel that something the Bible commands you to do is simply "too Jewish?" Is your lifestyle more like the world around you, and is your life patterned after the Bible and its holy days and way of life?

As Isra'el you have been called to be in the family of faith. The name Isra'el itself simply means, "one who reigns and rules with El." You have been given a special double portion inheritance from the Father through Messiah Y'shua.

What is the double portion? "I have come that you might have life, and life more abundantly," Y'shua said in Yochanan 10:10. The Father's legacy of life today is a way of living that has significance and meaning. His legacy is also life in the hereafter - with Him in the realm of the Spirit. This is possible through the Messiah, the firstborn of the dead and the firstborn resurrection. "Y'shua Ha Moshiach, is the faithful witness, the firstborn from the dead,

Avraham's zaad en erfgenamen volgens de belofte.
Jeremia 31: 9 ... want Ik ben een Vader voor Israël, en Efraïm is mijn eerstgeborene.

Daniel Rendelman schrijft:

Als fysiek afstammeling van Avinu Avraham (Vader Abraham) bent u Isra'el. Als een gelovige in de Messias bent u Isra'el. Vergis je niet en laat je er niet van afpraten. U bent Isra'el. U bent de eerstgeborene (*bikhor*) van YHWH en u bent het speciale bezit van YHWH dat bestemd is om het leiderschap van het gezin te erven, als heerser te dienen en als priester te bedienen.

Devarim/Deuteronomium 7: 6 "Want u bent een heilig volk voor YHWH, uw Elohim; YHWH uw Elohim heeft u uitverkoren om een volk voor Hem te zijn, een speciale schat boven alle volken op aarde.

We mogen geen interesse verliezen in het voorrecht YHWH's *bikhor* te zijn en we mogen niet vallen in de zonde van Esav die zijn geboorterecht verachtte. Esav achtte de eer niet de zoon van Elohim te zijn. En jij dan? De zonde van het verachten van het geboorterecht kan zich op vele manieren manifesteren. Denk eens na over deze paar gebieden ... denkt u wel eens dat de Tora van YHWH te moeilijk of een te grote last is om te volgen? Zit er enig antisemitisme in je verborgen? Heb je Israël als je identiteit geaccepteerd? Ben je klaar met de valse leer die zegt dat de kerk Israël heeft vervangen? Leef je volgens je erfgoed en Israël cultuur, of ben je bang voor wat anderen van je denken of over je zeggen? Heb je ooit het gevoel dat iets wat de Bijbel je opdraagt simpelweg "te joods" is? Is jouw levensstijl meer zoals de wereld om je heen, of heeft jouw leven vorm gekregen volgens de Bijbel en zijn heilige dagen en manier van leven?

Als Isra'el ben je geroepen om in de familie van het geloof te zijn. De naam Isra'el zelf betekent eenvoudigweg: "die met God de overhand heeft", ma.w. "iemand die regeert en met El bestuurt." Je hebt van de Vader, door Messias Y'shua, een speciale dubbele portie erfenis gekregen.

Wat is de dubbele portie? "Ik ben gekomen opdat je leven hebt, en overvloediger leven," zei Y'shua in Yochanan 10:10. De erfenis van de Vader van het leven vandaag is een manier van leven die zin en betekenis heeft. Zijn nalatenschap is ook leven in het hiernamaals - met Hem in het rijk van de Geest. Dit is mogelijk door de Messias, de eerstgeborene van de doden en de eerstgeborene opstanding. "Y'shua Ha Moshiach, is de getrouwe getuige, de eerstgeborene uit de dood, en de heerser over de

and the ruler of the kings of the earth,"
Revelation 1:5. The firstborn blessings were to follow YHWH in abundance and then multiply and fill the earth. Read the entire commentary here -
<http://www.messianiccovenant.com/resources/torah-commentaries/168-the-open-bible/1036-toldot>

Yitzchak has often been criticized for desiring to bless his son, Esav. Yet we do not have insight into what he was thinking. He did not have clear revelation into the plan יהוה had for a future chosen people named Israel. We look with hindsight and it's easy for us. But consider this...an idol-worshipping man in Babylon fathered Avraham, Sara came from Nahor, and Rivka from Betuel. Would it not make sense for Yitzchak to at least consider that from Esav, could come a righteous son? Perhaps he was operating on what he knew...bless the firstborn son, unless יהוה gave a clear command (assuming Rivka had never shared her revelation). Amazingly, the Almighty's will was still accomplished, and His blessings went where He wanted them to go.

Romans 8:28 And we know that all things work together for good to those who love Yah, to those who are the called according to *His* purpose.

Shabbat Shalom!
Ardelle

koningen der aarde", Openbaring 1:5. De eerstgeborene zegeningen moesten YHWH overvloedig volgen en zich dan vermenigvuldigen en de aarde vullen. Lees hier het volledige commentaar:
<http://www.messianiccovenant.com/resources/torah-commentaries/168-the-open-bible/1036-toldot>

Yitzchak werd vaak bekritiseerd omdat hij zijn zoon, Esav, wilde zegenen. Maar wij hebben geen inzicht in wat hij dacht. Hij had geen duidelijke openbaring in het plan dat de HEERE had voor een toekomstig uitverkoren volk, Israël genaamd. Wij kijken achteraf en dat is gemakkelijk. Maar overweeg dit ... een afgod aanbeddende man in Babylon verwekte Avraham, Sara kwam uit Nahor en Rivka uit Betuel. Zou het voor Yitzchak niet logisch zijn om op zijn minst in overweging te nemen dat Esav een rechtschapen zoon zou kunnen worden? Misschien ging hij voort op wat hij wist ... zegen de eerstgeboren zoon, tenzij de HEERE een duidelijke opdracht gaf (in de veronderstelling dat Rivka haar openbaring nooit had gedeeld). Verbazingwekkend genoeg werd de wil van de Almachtige nog steeds volbracht en zijn zegeningen gingen naar waar Hij wilde dat ze gingen.

Romeinen 8:28 En we weten dat alle dingen ten goede samenwerken voor hen die Yah liefhebben, voor hen die geroepen zijn overeenkomstig *Zijn* doel.

Shabbat Shalom!
Ardelle